

DOI TÈNEC U VERT

ALFRED RODRÍGUEZ PICÓ, L'HOME DEL TEMPS A TV3 I CATALUNYA RÀDIO

Entre el 'polo' i l'impermeable

La informació del temps sol tenir, per a molta gent, una importància especial, sobretot en èpoques com aquesta. Alfred Rodríguez Picó, des de la televisió, la ràdio i la premsa escrita, serveix, des de fa anys, aquesta informació. Al mateix temps, intenta divulgar la meteorologia i no amaga la seva fascinació pels fenòmens naturals.

Xavier Duran

Quant de temps fa que et dediques a la meteorologia?

—Professionalment vaig començar a Ràdio Barcelona quan tenia setze anys, però com a afició, es pot dir que des de sempre. Als nous anys ja vaig demanar per Reís un observatori.

—¿Com ha canviat la meteorologia en tots aquests anys?

—S'ha avançat molt. Sobretot en els últims vuit o nou anys. Tant pel que fa a satèl·lits artificials, com a millora de la xarxa d'observatoris. Les previsions que es fan en alguns instituts de meteorologia, com ara a Alemanya o

Gran Bretanya, són cada vegada més a llarg termini. Cada vegada són més fiables les previsions a quatre, cinc o sis dies. Però és un procés lent i encara falta bastant.

—¿De quina manera ajuden els satèl·lits?

—Els satèl·lits són molt importants. Gràcies a les fotografies que rebem cada mitja hora podem preveure la formació de tempestes i el seu desplaçament, la formació de gotes fredes, l'aproximació de línies de tempesta, de perturbacions, saber el tipus de núvol i la densitat, si porta pedra o no, etc.

—¿I els ordinadors?

—L'ordinador és bàsic ara a tot

arreu. En meteorologia és important pel que fa a previsions a molt llarg termini: de quinze o trenta dies, que són previsions francament encara poc fiables. Es fan a base d'estadístiques.

Aquí, a TV3, l'ordinador l'utilitzem més per a confeccionar mapes de cara a la pantalla que no per a elaborar-ne les previsions.

—¿TV3 té una xarxa d'observatoris?

—De fet, la meteorologia encara és a càrrec de l'Institut Nacional de Meteorologia. Una gran part dels observatoris en depenen. Però hi ha molts aficionats que no depenen directament de l'Institut i que funcionen molt bé. Nosaltres utilitzem observatoris d'afi-

cionats i de professionals, pertanyents a l'Institut o no. Cada matí tenim uns 130 observatoris de tot Catalunya que ens faciliten dades. I això ens proporciona informació, sobretot, del temps que ha fet.

—*¿I per als Països Catalans en general?*

—Del País Valencià i de les Balears ens envien dades alguns observatoris, cada matí i cada tarda, i també truquem als aeroports. Així tenim dades del País Valencià, de les Balears i de la Catalunya del Nord.

—*¿L'Institut dona prou facilitats?*

—És l'únic ens que fa previsions meteorològiques. Nosaltres també utilitzem aquest mitjà. Ells tenen una xarxa d'observatoris que ens serveix i ens facilita dades. Però és un mitjà més entre la diversa gamma que utilitzem.

—*¿La previsió a mitjà o llarg termini, com es troba?*

—Hauriem de començar dient que per fer una previsió meteorològica necessites mitjans, una xarxa d'observatoris, satèl·lits, etc. Però és fonamental conèixer molt bé el clima del país sobre el qual fas la previsió. Si ho coneixes bé, pots fer la previsió, perquè saps que, en una determinada situació, en una vessant de la muntanya fa un

temps i a l'altra un temps diferent, perquè són microclimes. Això, a curt termini, és factible. Les previsions a 48 o 72 hores es poden encertar en un 80-85 per cent. Més enllà de tres dies, el percentatge comença a baixar.

—*A més, en un barri d'una ciutat pot ploure i en un altre no.*

—Catalunya i el País Valencià són molt complicats. Pot caure un aiguat i a pocs quilòmetres, res, ni una gota. Pots preveure fenòmens tempestuosos, però no pots dir on caurà aquella tempesta, tot i que hi ha llocs més favorables que d'altres.

—*¿Què és el que caldria per a millorar les previsions?*

—L'eina principal és tenir una estadística molt llarga. La meteorologia és una ciència molt moderna, que va nàixer de fet després de la I guerra mundial. Són pocs anys. Si tinguéssim una estadística de cinc-cents anys, nosaltres podríem fer previsions a molt més llarg termini.

—*¿Hi ha algun país on la previsió del temps sigui especialment fiable?*

—Gran Bretanya li dona molta importància. Els Estats Units també. Hi ha un canal de televisió que només do-

na informació meteorològica, les 24 hores del dia. Això demostra la importància que li donen. Als Estats Units les previsions són molt encertades, estan molt avançats. I això que és un país molt complicat, tenen milers de microclimes. A Holanda estan una mica més avançats que nosaltres, però a més tenen un clima molt uniforme. No tenen muntanyes i per tant no hi ha microclimes. És més fàcil fer una previsió a Holanda que a Catalunya, al País Valencià i a les Balears.

—*Darrerament es diu que el temps ha canviat. ¿És realment així?*

—No és una cosa nova. Hem de dir-ho categòricament. S'ha parlat molt del forat a la capa d'ozó i que el clima està canviant. El clima canvia, efectivament, però no d'un any per a un altre. És un canvi molt lent i progressiu.

I aquest any només es pot imputar a causes naturals. Els dos mesos d'anticicló d'aquest hivern o la primavera estranya també tenen punts de referència. A primers de segle, per exemple, feia un temps similar al d'ara, sobretot a la dècada dels anys deu. No se li hauria de donar tant de rebombori sobre al tema de si són causes provocades per l'home.

edificio PISA

PORT SAPLAYA

VIVENDES de DOS I TRES DORMITORIS • entrada mínima • finançament fins a vint anys
INFORMACIÓ I VENDA: Autopista València-Barcelona, Km. 4'5(EIXIDA 2), ALBORAIA (València). Tel. 371 36 11 - 355 36 83

PLA PARCIAL APROVAT PER O. N. 21-1-76

—*¿I quines causes naturals hi pot haver?*

—Són cicles dels anticiclons, de les depressions. Hi ha cicles en què l'anticicló de les Açores no està a les Açores, sinó més a sobre nostre o menys. Hi ha èpoques plujoses i cicles que es van repetint.

—*Quant a l'efecte hivernacle —l'es-*

gent del camp. El que passa és que el pescador o el pagès és un meteoròleg en potència, però del seu indret molt localitzat. Podrà dir que si surt aquella boira damunt d'aquella muntanya, demà plourà. Però no sabrà el temps que farà a la comarca veïna, perquè els símptomes són completament diferents. Són meteoròlegs a nivell molt local.

en el paper. Potser em quedaria amb la ràdio. La televisió no m'acaba de convèncer del tot.

—*¿Rebeu queixes per previsions que no s'acompleixin?*

—Sí. De fet, se'n reben poques. Però si de felicitacions en reben una o dues, de queixes en tenim set o vuit. De felicitacions no n'hi ha gaires, perquè quan ho encertes no et diuen res. Generalment, la gent es queixa quan no ho encertes. Hem rebut fins i tot alguna amenaça. Fa tres anys un ajuntament de Catalunya es va queixar perquè vam preveure un cap de setmana amb temps insegur i no es va acomplir.

Aquell ajuntament ens va amenaçar de portar-nos al jutjat perquè no va haver-hi tant de turisme.

—*¿Però, teniu responsabilitat legal?*

—No ho sé, però no ho acabo de concebre. És una anècdota i no vull pensar-hi. Faig la meva feina i la previsió implica que hi ha un marge d'error. Els homes del temps estem tenint massa responsabilitat.

—*¿T'atreviries a dir alguna cosa sobre aquest estiu?*

—No, no. Si mirem les estadístiques pot ser un juliol més calorós del normal i un agost més plujós del normal. Però d'aquí que pugui passar, pot ser molt diferent.

—*¿I les inundacions es poden preveure?*

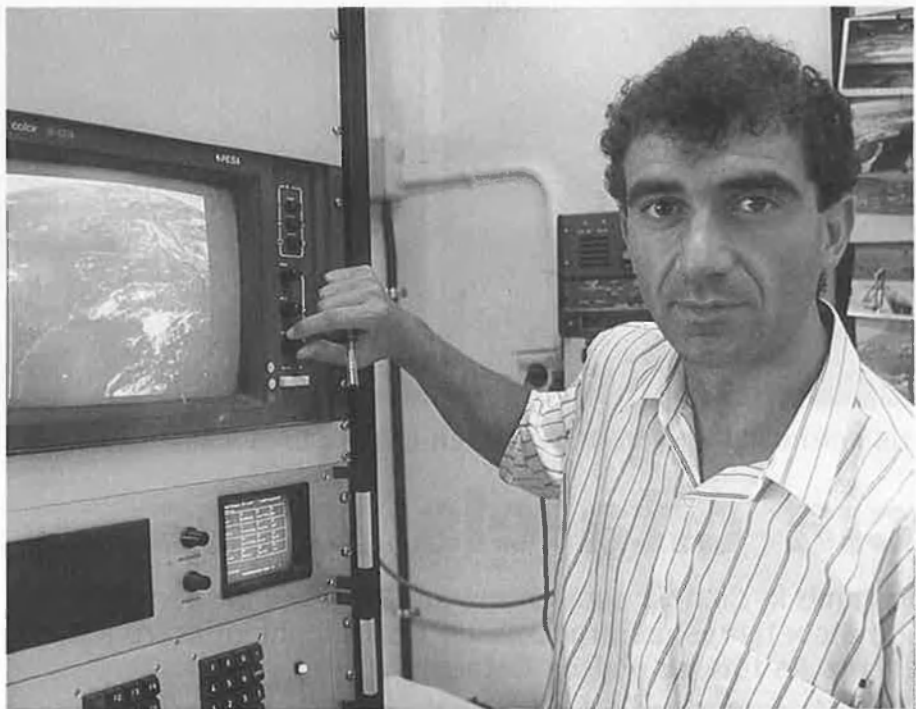
—Sí. Es pot preveure des del mes de juny. Si l'aigua del mar s'escalfa més del normal, hi ha un perill en potència. Aquest any està passant. El perill existeix, però no vol dir que passi. A partir de mitjans o finals d'agost ja veus si la cosa és més factible o no.

—*¿I els incendis forestals?*

—Aquest any ho tenim malament, perquè la primavera ha estat molt seca i si no es prenen mesures, pot ser bastant greu.

—*¿Quina fascinació especial et produeixen els fenòmens meteorològics?*

—Ara ja no parlo com a professional, sinó com a aficionat. Jo en gaudeixo molt. Una tempesta, una ventada molt forta són fenòmens que vols veure i viure cara a cara. Si es produeix, m'equipo i me'n vaig on sigui. Si hi ha una tempesta amb llamps i trons no em veuràs tancat en un lloc. Sortiria, perquè en gaudeixo molt. Hi ha una enorme atracció, com a observador. Encara que hi hagi un perill. Però ja que el fenomen es produeix, s'ha d'observar. □

«Si mirem les estadístiques pot ser un juliol més calorós del normal i un agost més plujós del normal.»

calfament de la temperatura mitjana del planeta a causa del diòxid de carboni—, ¿el consideres preocupant?

—És preocupant. Però una cosa és conscienciar-ne la gent i una altra exagerar. En algunes revistes s'ha dit que d'aquí a vint anys els casquets polars es desgelaran i tot quedarà inundat. És gairebé ciència-ficció. Pot passar, però poden passar també cinquanta mil coses. L'efecte hivernacle existeix i és preocupant, perquè provoca l'augment de la temperatura de tota la Terra i illes de calor. Les grans ciutats són illes de calor. Però aquest efecte es va iniciar amb la revolució industrial. És preocupant, però no vital en el sentit que la cosa se'n acabi d'aquí a pocs anys.

—*¿Les dites populars relacionades amb el temps o les previsions dels pagesos i pescadors tenen base científica?*

—De fet, totes les dites popular, totes, tenen una base científica: des de «Cel rogent, pluja o vent» fins a «Aigua bombollada, aigua de durada». I jo, particularment, faig molt de cas del que diu la gent de la mar o la

—*Consideres que cal fer una tasca educadora sobre la meteorologia, com amb el teu llibre Quin temps farà?*

—Sí, perquè hi ha coses que s'estan tergiversant una mica. El forat a la capa d'ozó, per exemple, fa molts i molts anys que el tenim. I ara s'estan dient bajanades. Alguna gent aquest any no voldrà prendre el sol perquè es pensarà que agafarà càncer de pell. No és això ni de bon tros. Els problemes s'han de divulgar, però tal com són: sense exagerar i sense treure-li importància. I, això sí, utilitzant un llenguatge planer.

—*¿Tens previst fer altres llibres?*

—Sí, però per ara no ho puc fer, per manca de temps. És un projecte i prou.

—*Tu treballas a TV3, Catalunya Ràdio i al diari La Vanguardia. ¿Quin mitjà t'agrada més?*

—Són molt diferents. Tots tenen coses bones i coses no tan bones. Potser em quedaria amb la ràdio, perquè és el primer lloc on vaig entrar. La televisió té la imatge, que permet fer moltes coses. I la premsa ho deixa plasmat